

อัลลอฮ์ผู้ทรงเอகะ

นับตั้งแต่วันแรกที่มนุษย์ได้ย่างเท้าลงบนพื้นโลกนี้นั้น, มนุษย์ก็ต้องการ อยู่เสมอที่จะรู้ถึงเหตุและแหล่งของการ สร้างสรรค์ ซึ่งสิ่งนี้ได้ผุดขึ้นมาจาก ธรรมชาติที่บริสุทธิ์ในตัวมนุษย์เองที่จะ แสวงหาปฐมเหตุดั้งเดิมและแหล่งดังกล่าว นั้น เพื่อที่จะภักดี

เมื่อบุคคลบางคนผู้มีชีวิตอยู่ห่างไกลจากสังคมที่เต็มไปด้วยผู้คนอันสับสน และห่างไกลจากนิสสัยที่แวดล้อมไปด้วย วัฒนธรรมและมองดูตัวเขาเองเป็นครั้งแรกนั้น เขาก็จะสังเกตเห็นพื้นโลกและ ท้องฟ้า, กลางวันและกลางคืน, ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์, การขึ้นและการตกของ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์, ลมและฝน, การสืบทอดเนื่องของฤดูกาลต่าง ๆ, การ แตกดอกออกช่อของผลไม้จากต้นไม้ ต่าง ๆ, ชนิดต่าง ๆ ของสัตว์, การเคลื่อนไหว ความเจริญเติบโต, การกินอาหาร, การสืบพันธุ์ของสัตว์เหล่านั้นและการปรับ ตัวมันเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่สัตว์ เหล่านั้นต้องการมีชีวิตอยู่

เขาหันมามองดูตัวเอง มองมือของเขา, มองเท้า, ดวงตา, หู, จมูก, ปาก, ฟัน และส่วนอื่น ๆ ของร่างกายของเขาเอง ซึ่ง อวัยวะเหล่านั้นมีหน้าที่การงานของมันเอง

อวัยวะทั้งหมดเหล่านั้นทำงานไปตามจุด มุ่งหมายเดียว นั่นคือ การมีชีวิตอยู่

แล้วเขาก็คิดไปถึงความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เขาก็ได้รู้ว่า มีความสัมพันธ์และสอดคล้องระหว่างสิ่ง เหล่านี้ทั้งหมด ในทำนองนั้นที่อวัยวะทุก ส่วนสร้างความประสานกลมกลืนเป็นหน่วย เดียว เป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์หนึ่ง ซึ่งควบคุมมันอยู่ ในระเบียบอันประสาน กลมกลืนอันเป็นหน่วยเดียวกันนี้ สิ่งเฉพาะ ที่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้เป็นที่น่าสังเกต

1. มันต้องมีผู้สร้างและผู้วาง ระเบียบกฎเกณฑ์เหล่านี้ เพราะวาระระเบียบ อันประสานกลมกลืนที่ยิ่งใหญ่นี้ไม่อาจที่ จะเกิดขึ้นได้โดยอุบัติเหตุที่ไร้เป้าหมาย

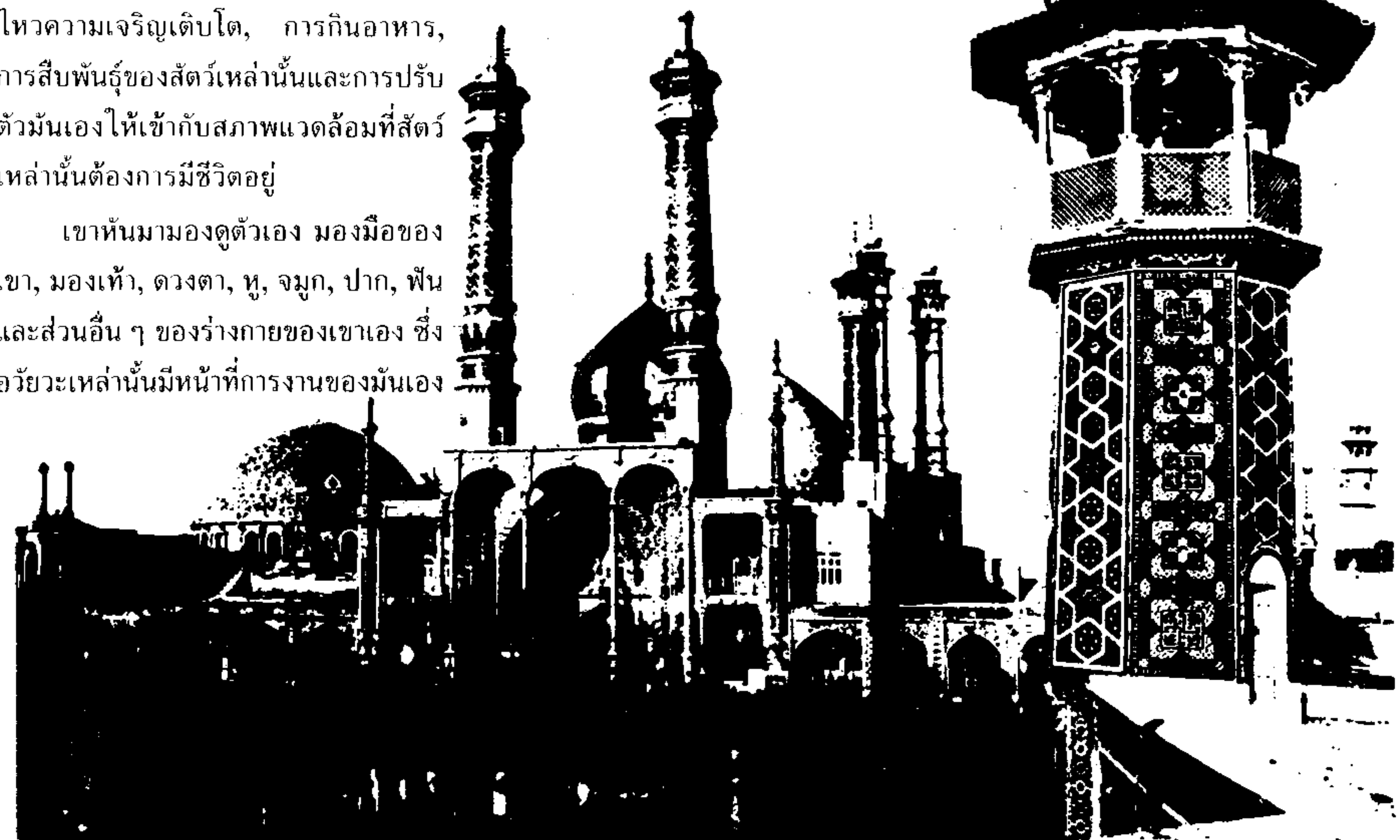
2. มีเป้าหมายหนึ่งในการสร้าง สรรค์ทั้งมวลและในทุก ๆ ส่วนของ การสร้างสรรค์นั้นและในท่ามกลาง

การสร้างนั้นในตัวมนุษย์ซึ่งมิใช่ถูกสร้าง ขึ้นมาอย่างเล่น ๆ แน่นนอน

3. ผู้สร้างจักรวาลนี้ต้องทรงพลัง และยิ่งใหญ่ ควรค่าแก่การภักดี ฉะนั้น พระองค์ต้องได้รับความเคารพนบขอบ อย่างสมบูรณ์

4. ผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่นี้ทรงรู้และเข้าใจ ทั้งหมดของจักรวาลในสิ่งที่เกิดขึ้นใน จักรวาลและการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ ในจักรวาลนี้

ฉะนั้น มนุษย์จึงไม่จำเป็นที่จะต้อง อาศัยสื่อกลางในการภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้าของ การภักดีจะต้องเป็นไปโดยตรงระหว่าง มนุษย์กับพระผู้เป็นเจ้าของเท่านั้น การที่จะ ไปภักดีต่อสิ่งอื่น ๆ ไม่ว่า มะลาอิกะฮ์, เทพเจ้า, ดวงดาว, เจว็ด, นักบุญและคน คักดีสิทธิ์จะเอามาเป็นสื่อกลางนั้นเป็นการ ไม่ดีและไม่ถูกศาสนบัญญัติอย่างแน่นอน

ทำไมมนุษย์จึงทอดทิ้งการ ภักดีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์เดียว

สิ่งที่ได้กล่าวมาแล้วแต่เบื้องต้นที่เกี่ยวกับคุณสมบัติแห่งธรรมชาติของบุคคลที่มีจิตใจเที่ยงธรรมนั้นก็คือความดีของเขาไม่แปรเปลี่ยนไปตามนิสัยผิด ๆ ของสิ่งแวดล้อมที่เขาใช้ชีวิตอยู่และห่างไกลจากอิทธิพลที่ไม่ดีงามของครอบครัวที่จะเป็นแบบในอุปนิสัยใจคอของเขา นี่เองคือสิ่งที่เราหมายถึงเมื่อเรากล่าวว่าคุณสมบัติดั้งเดิมที่งดงามของมนุษย์นั้นหันไปสู่การภักดีต่อพระเจ้าองค์เดียวอยู่แล้ว มีสาเหตุต่าง ๆ มากมายที่ทำให้บุคคลต้องหันเหทอดทิ้งธรรมชาติดั้งเดิมในตัวเขาเองไปและระเห่ระลอนไปในทิศทางของความไม่ศรัทธาซึ่งสาเหตุเหล่านั้นสามารถที่จะอ้างถึงได้บ้างในที่นี้

1. พวกบูชาเจว็ดบางคนได้กล่าวว่า เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นอยู่เหนือความเข้าใจของเรา และมีได้ดำรงอยู่ในที่หนึ่งที่ไม่แน่นอนที่เราจะสามารถหันไปสู่และภักดีในทิศทางนั้นได้โดยตรง เราบูชาภักดีบุคคลต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ได้รับการยกย่องให้มีเกียรติโดยพระองค์เพื่อกับบุคคลเหล่านั้นจะได้ชื่นชมยินดีกับเราแล้วเป็นตัวแทนระหว่างเรากับพระองค์ และนำเราเข้าใกล้ชิดพระองค์ พวกบูชาเจว็ดเหล่านั้นลืมนึกถึงความจริงไปว่า พระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นไม่มีทิศทางพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ปรากฏทั่วไป เพราะฉะนั้นไม่ว่าเราหันไปทางทิศใดที่นั่นก็มีพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเราสามารถพูดโดยตรงกับพระองค์ได้โดยไม่ต้องมีสื่อกลางใด ๆ ทั้งสิ้น

“ไม่ว่าสูเจ้าจะผินหน้าไปทางทิศใดที่นั่นมีพระพักตร์ของอัลลอฮ์อยู่” (2:15)

2. บางครั้งหลังจากการสิ้นชีวิต

ของหัวหน้าเผ่าคนหนึ่งคนใดซึ่งเป็นที่เคารพรักนถือของคนในเผ่านั้น สมาชิกในเผ่าก็จะทำอนุสรณ์เพื่อรำลึกและให้เกียรติแก่หัวหน้าเผ่า มีการหันหน้าไปสู่รูปเคารพนั้นในเวลาที่จะทำการเคารพภักดีต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ตาม ในไม่ช้าพวกเขา ก็จะหยุดการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการที่พวกเขาให้เกียรติต่อรูปเคารพอันเป็นอนุสรณ์นั้นก็หายไปเป็นการภักดีบูชารูปเคารพนั้นไป และหลังจากนั้น การสร้างรูปเคารพก็ได้แพร่หลายกันออกไป เราได้อ่านในประวัติศาสตร์ว่า ผู้สืบทายาททั้งหลายของ เคน นั้นได้ทำรูปอนุสรณ์เพื่อรำลึกถึงบิดาผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา เรียกว่า วัตต์ แล้วได้ทำการแสดงความเคารพต่อรูปนั้น จนกระทั่งค่อย ๆ ถูกริบลงไปในเบื้องหน้ารูปเคารพ และภักดีสักการะรูปเคารพนั้น

3. บางครั้งมนุษย์ให้ความเคารพแก่สิ่งอื่น ๆ ที่ถือว่าเป็นประโยชน์ที่สิ่งเหล่านั้นได้ให้แก่เขา และมนุษย์ถือว่าสิ่งเหล่านั้นก็เป็นสิ่งหนึ่งอันเป็นที่ปรากฏเปิดเผยของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าความเคารพดังกล่าวนี้ค่อย ๆ ไน้มไปสู่การสักการะบูชา เช่น การสักการะบูชาไฟในหมู่พวกเปอร์เซียโบราณหรือการสักการะบูชาดวงอาทิตย์ในหมู่ชาวอารยันในอินเดียสมัยโบราณก็อยู่ในแบบเดียวกันนี้ นี่คือการตั้งเดิมของการปรากฏความเชื่อในเทพเจ้าต่าง ๆ มากมายเป็นที่มาของการบูชาเจว็ดรูปปั้น และเนื่องจากอนุชนในรุ่นต่อ ๆ มา มิได้คิดอย่างระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องความศรัทธาและแนวความคิดของบรรดาบรรพชนของพวกเขา จึงทำให้พวกเขาตกไปสู่ลัทธิที่เชื่อพระเจ้าหลายองค์ และแล้วก็เป็นผู้ที่ขาดทุน

การเผชิญหน้า ระหว่างศาสนาที่ แท้จริงกับลัทธิบูชา เจว็ด

ศาสนาที่แท้จริงนั้นได้ต่อสู้อยู่เสมอที่จะหันประชาชนซึ่งหลงผิดไปในทางลัทธิบูชาพระเจ้าหลายองค์มาสู่แนวทางเดาฮัด คือเอกภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์เดียว คัมภีร์ อัล-กุรอาน ได้ระบุและยกย่องการต่อสู้อันไม่สิ้นสุดของบรรดาศาสดายิ่งใหญ่ที่ได้สล้างการบูชาพระเจ้าหลายองค์หรือลัทธิบูชาเจว็ดและนำทางมนุษยชาติมาสู่การยอมจำนนต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าองค์เดียว

ยกตัวอย่างเช่นเกี่ยวกับศาสดาอิบรอฮีม อัล-กุรอาน ได้ระบุไว้ว่าศาสดาผู้นี้ได้กล่าวแก่ประชาชนในแผ่นดินของท่านว่า

“รูปเคารพเหล่านี้เป็นอะไรกันที่พวกท่านต้องบูชา?”

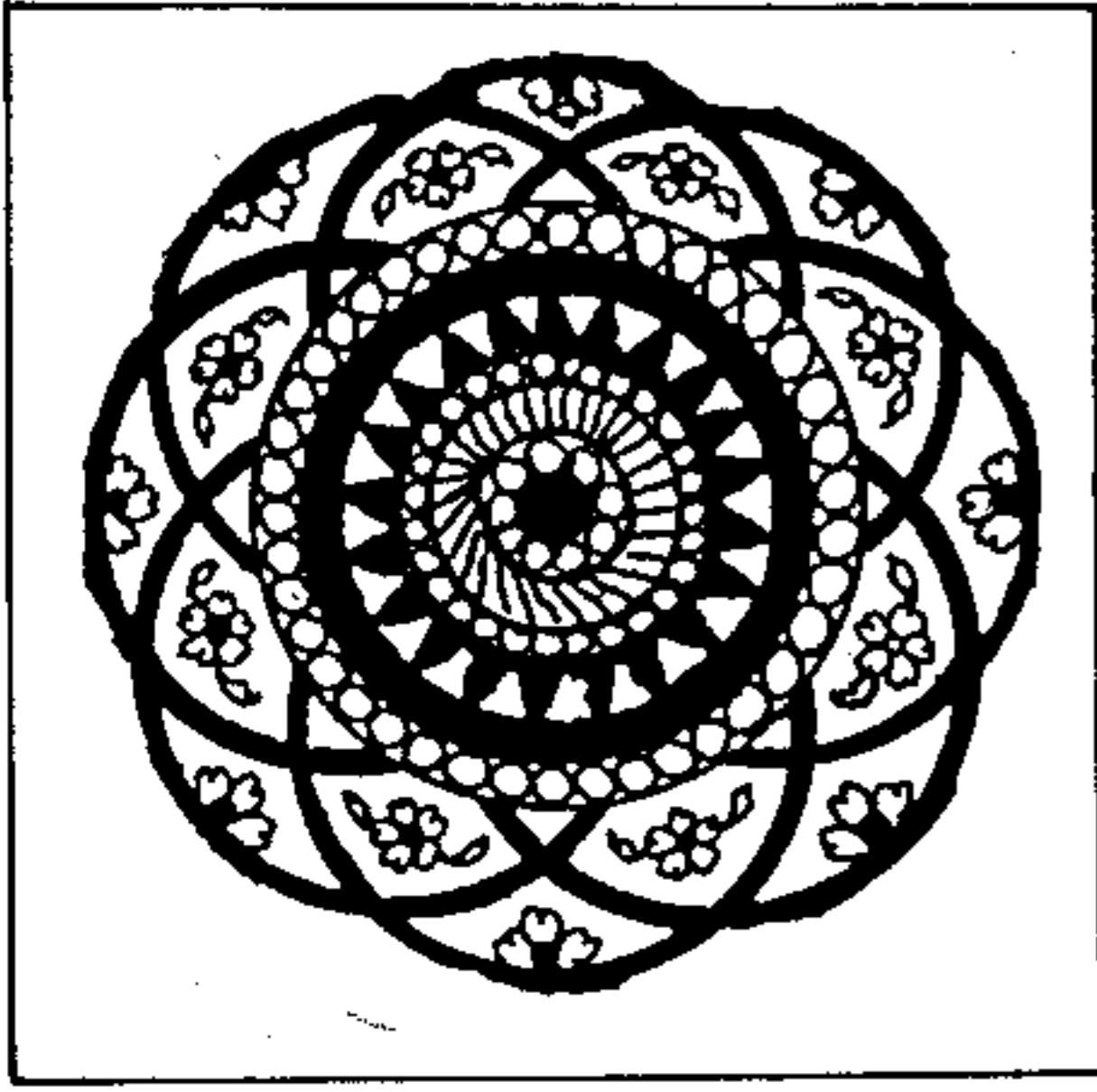
“เราปฏิบัติตามทางเหมือนอย่างที่บรรพบุรุษของเราเคยกระทำมา” พวกเขากล่าวตอบ

“พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน” เขากล่าว, “นั่นได้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง” และอิบรอฮีม ก็ได้ตัดสินใจที่จะทำให้ประชาชนผู้โง่เขลาเหล่านี้ได้รู้ถึงถ้อยคำและตัวอย่าง

ในวันหนึ่งศาสดา อิบรอฮีมได้เข้าไปในห้องโถงที่เก็บรูปเคารพเหล่านั้นและใช้ขวานทุบตีรูปเคารพเหล่านั้นจนแตกกระเนระนาด เมื่อประชาชนรู้ว่า อิบรอฮีมได้ทำการดังกล่าวนี้ พวกเขาพากันโกรธกริ้วและเรียกร้องตั้ง

“ตัวท่านหรือที่ผู้ทำสิ่งนี้แก่พระเจ้าต่าง ๆ ของเรา?”

อิบรอฮีมได้ตอบประชาชนเหล่านั้น

ผลที่ติดตามมาของ เตาฮีด

บุคคลที่รู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของและเชื่อว่าพระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสรรพสิ่งและมีอำนาจที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ และเชื่อว่าสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหมดนั้นถูกทำให้เป็นรูปร่างโดยพระเจ้าซึ่งจากความจริงนี้เองจะทำให้บุคคลนั้นไม่ไปให้การยอมรับแก่สิ่งอื่น ๆ อำนาจอันยิ่งใหญ่ที่สุด, ความมั่งคั่งอันมากมายที่สุดจะไม่ทำให้เขาตกไปเป็นทาสและจะไม่ทำให้เขาก้มลงเพื่อสิ่งอื่นใด บุคคลนั้นจะจำนนก็แต่เพียงพระเจ้าเท่านั้น และจะก้มกราบเบื้องหน้าความเกรียงไกรของพระองค์เท่านั้น

ชาวอิหร่านสมัยโบราณเชื่อว่าบรรดาจักรพรรดิที่หยั่งทะนงทรงอำนาจแต่ผู้เดียวของพวกเขานั้นเป็นเสมือนการปรากฏของพระเจ้า และพวกเขาพากันยอมจำนนภักดีต่อจักรพรรดิเหล่านั้นโดยไม่ถามเหตุผลใด ๆ เลย พวกเขาไม่มีเสรีภาพส่วนตัวและสังคมเลย สมัยเมื่อคณะทูตของชาวอาหรับได้ไปพบกับจอมทัพชาวอิหร่านในช่วงของสงครามระหว่างอาหรับมุสลิมกับชาวอิหร่าน (ฮิจญ์เราะฮ์ที่ 16) ตัวแทนมุสลิมได้นั่งลงบนพื้นโดยไม่มีพิธีรีตองแต่ประการใด และไม่รับรู้ต่อสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความฟุ่มเฟือยในชีวิตของชาวอิหร่านเมื่อจอมทัพซักถามตัวแทนมุสลิมเหล่านั้นก็ตอบว่า

“อัลลอฮทรงยกพวกเราเพื่อให้นำประชาชนออกมาจากการบูชาบรรดาบ่าวของอัลลอฮมาสู่การภักดีอัลลอฮองค์เดียว และเชิญชวนประชาชนเหล่านั้นให้หันห่างจากชีวิตที่เป็นอยู่อย่างคับแคบในโลกนี้ไปสู่ความกว้างใหญ่ไพศาลแห่งเสรีภาพ. จากการเบียดเบียนกดขี่ของลัทธิศาสนาต่าง ๆ ไปยังความยุติธรรม

ของอิสลาม”^{***}

ภายใต้ร่มเงาแห่ง เตาฮีด นั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ สำหรับปวงบ่าวของพระเจ้าเป็นเจ้าของ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าของทั้งสิ้น ซึ่งได้วางลงแล้วบนหลักการแห่งปัญญาและความยุติธรรม เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า การปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าของนั้นจะทำให้ความยุติธรรมที่แท้จริงเพิ่มขึ้นและจะทำให้การรุกรานการกดขี่ต้องถึงซึ่งความไม่มีอะไร

ในด้านตรงกันข้าม พวกบูชาเจริดและบุคคลเหล่านั้นผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวนั้น ไม่สามารถที่จะสร้างความยุติธรรมที่แท้จริงให้เกิดขึ้นในหมู่พวกเขาเองได้ เพราะว่าแต่ละเผ่าพันธุ์หรือแต่ละกลุ่มก็มีพระเจ้าของกลุ่มนั้น ๆ เองซึ่งแตกต่างกันออกไปจากกลุ่มอื่น ๆ แต่ละกลุ่มก็พึ่งพาอาศัยพระเจ้าของกลุ่มนั้น ๆ ที่เร่งเร้าให้ทำการก้าวร้าวรุกรานแก่กลุ่มหรือเผ่าพันธุ์อื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ ความยุติธรรมที่แท้จริงจึงไม่อาจที่จะเกิดขึ้นได้และความโง่เขลา, ความไม่มีเอกภาพและการกดขี่ทั้งด้านวาจาและการกระทำก็จะต้องเกิดขึ้น

โดยสรุปแล้ว, ความเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้าขององค์เดียวนั้น คือความหมายที่แท้จริงของวลีที่ว่า ทำให้มนุษย์เสรี, บริสุทธิ์และเป็นปึกแผ่น ตลอดทั้งทำให้บุคคลนั้นมีความสงบในจิตใจมนุษย์จะต้องไม่ยอมจำนนต่อการกดขี่ต่อทราชาษย์และต่อความแตกแยก

ฉะนั้น เราสามารถที่จะเข้าใจความหมายที่แท้จริงของประโยคที่ว่า

“จงกล่าวเถิด ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮเท่านั้น, และสุเจ้าจะมั่งคั่งสมบูรณ์”

^{*} ดู CXXI, v. 51-70; SXXXVII, v. 82-98.

^{*} กฏอบารี ใน ตะรีด ของท่าน เล่ม 5 หน้า 2269-71

เพื่อที่จะทำให้พวกเขาได้เข้าใจว่า ความเชื่อและความคิดของพวกเขาเป็นสิ่งที่ไร้สาระ และท่านก็ได้บอกแก่ชาวเมืองเหล่านั้นให้ถามบรรดาเจริดของพวกเขาดูว่าใครเป็นผู้ทำลายมัน

ชาวเมืองพากันคิดอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องนี้และหลังจากพิจารณาคำตอบของอิบรอฮีมแล้ว ชาวเมืองเหล่านั้นก็ได้ตอบอย่างอาย ๆ ว่า

“ท่านก็รูปร่างปั้นเหล่านี้พูดไม่ได้”
“แล้วทำไมที่ท่านต้องเคารพบูชาสิ่งที่อ่อนแอเหล่านี้ ซึ่งไม่มีกำลังแม้แต่จะป้องกันตัวมันเองได้ ทำไมความคิดของพวกท่านจึงถูกบิดเบือนไปได้เช่นนั้น?”

บรรดาศาสนาซึ่งถือเป็นการขึ้นนำที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ได้เตือนจิตใจมนุษย์อยู่ตลอดเวลาว่ามนุษย์นั้นสามารถติดต่อได้โดยตรงระหว่างตัวพวกเขาเองกับพระเจ้าเป็นเจ้าของในทุกเวลาและทุกสถานที่ ไม่จำเป็นต้องมีสื่อกลาง และบรรดาศาสนาเหล่านั้นได้เตือนมนุษย์ว่าในการภักดีต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของนั้น มนุษย์จะต้องไม่ผ่านผู้ใดหรือสิ่งใด ๆ เหตุผลก็คือ เพื่อให้การภักดีของมนุษย์นั้นมีเพื่อพระเจ้าเป็นเจ้าของเท่านั้น ถ้าในการภักดีของมนุษย์นั้นมีความตั้งใจแม้เพียงนิดหน่อยแก่สิ่งอื่น ๆ นอกจากอัลลอฮแล้ว ก็ถือว่าการภักดีเช่นนั้นเป็นไปเพื่อพระเจ้าสององค์ นั่นคือพระเจ้าที่เที่ยงแท้และพระเจ้าอื่น ๆ และสิ่งนี้ไม่เป็นที่ยอมรับแก่พระเจ้าเป็นเจ้าของ